

Sygn. akt III W 499/21

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lipca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Rybniku III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Fojcik
Protokolant: Beata Szymura

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej
na posiedzeniu w dniu 6 lipca 2021r. w sprawie obwinionego [REDAKTOWANE]

- postanawia
1. na podstawie art. 5 par. 1 pkt 2 kpw umorzyć postępowanie przeciwko [REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE] o czyn z art. 116 par. 1a kw,
 2. na zasadzie art. 119 par. 2 pkt 1 kpw kosztami postępowania w sprawie obciążyć Skarb Państwa.

Uzasadnienie

Do Sądu Rejonowego w Rybniku wpłynął wniosek KMP w Rybniku o ukaranie [REDAKTOWANE] za to, że w dniu 31 stycznia 2021 r. w godzinach popołudniowych w Rybniku na ul. Pl. Armii Krajowej naruszył obowiązek zakrywania ust i nosa przy pomocy odzieży lub jej części, maski, maseczki, przyłbicy albo kasku ochronnego o którym mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r.-Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 110, 284, 568, 695, 1087 i 1517) tj. za wykroczenie z art. 116 par. 1a kw w zw. z par. 27 ust. 1 pkt 2a Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii-zwanego dalej Rozporządzeniem).

Artykuł 116 par. 1a kw stanowi, iż karze grzywny albo karze nagany podlega osoba, która nie przestrzega zakazów, nakazów, ograniczeń lub obowiązków określonych w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi. Dla przypisania sprawcy jego popełnienia konieczne jest zatem wskazanie konkretnych przepisów, które ewentualny sprawca miałby naruszać, a także określenie zachowania lub zaniechania ewentualnego sprawcy naruszającego tak sprecyzowane przepisy. W przedmiotowej sprawie jako naruszony przepis oskarżyciel wskazał paragraf 27 ust. 1 pkt 2a Rozporządzenia (zaś w ocenie sądu do opisanego w zarzucie zachowania obwinionego mógł się odnosić par. 25 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia- zgodnie z którym nakazuje się zakrywanie przy pomocy odzieży lub jej części, maski, maseczki, przyłbicy albo kasku ochronnego o którym mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r.-Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 110, 284, 568, 695, 1087 i 1517), ust i nosa w miejscach ogólnodostępnych, w tym na drogach), zaś zachowanie obwinionego naruszające ww. przepis miało polegać na tym, że w dniu 31 stycznia 2021 r. w godzinach popołudniowych w Rybniku na ul. Pl. Armii Krajowej naruszył obowiązek zakrywania ust i nosa przy pomocy przedmiotów wskazanych w tym przepisie.

W ocenie sądu nie ulega wątpliwości, iż nakaz zakrywania ust i nosa min. w miejscach ogólnodostępnych przy pomocy przedmiotów określonych w par. 25 ust. 1 ww. Rozporządzenia przez osoby zdrowe stanowi, z uwagi na jego charakter, ograniczenie praw i wolności obywatelskich gwarantowanych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (w szczególności zaś szeroko pojętej wolności człowieka -art. 31 ust. 1 i 2, prawa do ochrony prawnej życia prywatnego i codziennego oraz decydowania o swoim życiu osobistym- art. 47, a także w pewnym zakresie wolności poruszania się po terytorium Rzeczypospolitej Polskiej-

art. 52 ust. 1 Konstytucji). Za taką interpretacją przemawia pośrednio treść art. 20 i 21 Ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie kłęski żywnościowej. W art. 20 ww. Ustawy wskazano, iż ograniczenia wolności i praw człowieka i obywatela w stanie kłęski żywnościowej stosuje się do osób fizycznych zamieszkałych lub czasowo przebywających na obszarze, na którym został wprowadzony stan kłęski żywnościowej, zaś zgodnie z art. 21 ww. Ustawy ograniczenia, o których mowa w art. 20, mogą polegać min. na obowiązku poddania się stosowaniu innych środków profilaktycznych i zabiegów, niezbędnych do zwalczania chorób zakaźnych (ust. 1 pkt 5), a także na nakazie lub zakazie określonego sposobu przemieszczania się (ust. 1 pkt 15)- co w ocenie sądu odpowiada właśnie ograniczeniu opisanemu w par. 25 ww. Rozporządzenia.

Artykuł 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej jednoznacznie wskazuje, iż ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie. Sąd podziela wyrażony w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 stycznia 2000 r. wydanym w sprawie P11/98 (dotyczącym kwestii zgodności z Konstytucją innych przepisów, ale odnoszącym się także do art. 31 ust. 3 zd. 1 Konstytucji RP) pogląd, iż-"Art. 31 ust. 3 zd. 1 konstytucji określa przesłanki dopuszczalności ustanawiania ograniczeń wolności i praw jednostki. W aspekcie formalnym wymaga on, by ograniczenia te były "ustanawiane tylko w ustawie" (...). Uzależnienie dopuszczalności ograniczeń praw i wolności od ich ustanowienia "tylko w ustawie" jest czymś więcej niż tylko przypomnieniem ogólnej zasady wyłączności ustawy dla normowania sytuacji prawnej jednostek, stanowiącej klasyczny element idei państwa prawnego. Jest to także sformułowanie wymogu odpowiedniej szczególności unormowania ustawowego. Skoro ograniczenia konstytucyjnych praw i wolności mogą być ustanawiane "tylko" w ustawie, to kryje się w tym nakaz kompletności unormowania ustawowego, które musi samodzielnie określać wszystkie podstawowe elementy ograniczenia danego prawa i wolności, tak aby już na podstawie lektury przepisów ustawy można było wyznaczyć kompletny zarys (kontur) tego ograniczenia. Niedopuszczalne jest natomiast przyjmowanie w ustawie uregulowań blankietowych, pozostawiających organom władzy wykonawczej czy organom samorządu lokalnego swobodę normowania ostatecznego kształtu owych ograniczeń, a w szczególności wyznaczania zakresu tych ograniczeń."

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy uznać należy, iż brak jest odpowiedniego, zawartego w akcie prawnym rangi ustawy, rozwinięcia (uszczegółowienia) art. 116 par. 1a kw, które opisywałoby i odnosiłoby się do zachowania obwinionego w dniu 31 stycznia 2021 r., tym samym zaś nie można przyjąć, iż opisanym wyżej zachowaniem wyczerpał on znamiona zarzucanego mu wykroczenia z art. 116 par. 1a kw, a co za tym idzie należało umorzyć wszczęte przeciwko niemu postępowanie.

Jedynie na marginesie powyższych rozważań sąd zwrócił też uwagę, iż obcennie opisany wyżej obowiązek został już zniesiony.

O kosztach postępowania orzekł sąd na podstawie przywołanego przepisu.

Sędzia

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność odpisu z oryginałem

06 LIP. 2021

Rybnik, dnia
Kierownik Sekretariatu

PROTOKOLANT

Beata Szymbura